

RECENZJA

osiągnięć oraz aktywności naukowych albo artystycznych, współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym, osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę dra Tomasza Sierotowicza w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

1. Podstawy formalno-prawne sporządzenia recenzji

Podstawą formalną sporządzenia niniejszej recenzji jest pismo Przewodniczącego Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości, Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. dr hab. Marka Bugdola, informujące o powołaniu mnie na Recenzenta/Członka Komisji Habilitacyjnej w celu przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Tomaszowi Sierotowiczowi w dziedzinie nauk społecznych i dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Podstawą formalno-prawną niniejszego postępowania habilitacyjnego jest obowiązująca ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm) w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Zgodnie z informacjami zawartymi na stronie Rady Doskonałości Naukowej kompletny wniosek habilitanta obejmuje: 1) Wniosek przewodni; 2) Dane wnioskodawcy; 3) Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora; 4) Autoreferat przedstawiający opis kariery zawodowej oraz istotnej aktywności naukowej albo artystycznej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi określone osiągnięcia, w szczególności dotyczących staży naukowych, grantów, publikacji powstałych w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce naukowej; 5) Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny.

Recenzję sporządzono na podstawie następującej dokumentacji:

- wniosku z dnia 22.03.2021 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego; kopii dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora przez Habilitanta;
- osiągnięcia naukowego w postaci monografii naukowej, pt. *Model pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego opracowany na przykładzie małych i średnich przedsiębiorstw innowacyjnych wytwarzających oprogramowanie w Polsce*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków, 2021, ISBN (e-book): 978-83-233-7224-0, s. 252;
- autoreferatu w języku polskim przedstawiającym opis dorobku i osiągnięć naukowych;
- wykazu osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny;
- kopii publikacji, raportów i oświadczeń.

Przekazana dokumentacja Habilitanta spełnia formalne kryteria wymagane w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Oświadczam, że nie jestem współautorem żadnej publikacji dra Tomasza Sierotowicza zawartej w przedłożonej dokumentacji.

2. Sylwetka Habilitanta

Dr Tomasz Sierotowicz stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu uzyskał w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, nadany Uchwałą Rady Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej w dniu 19.09.2012. r. W latach 2012-2013 pracował jako asystent (pracownik naukowo-dydaktyczny) w Katedrze Ekonomii i Innowacji, Instytutu Ekonomii, Finansów i Zarządzania należącego do Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego (WZiKS UJ). Od marca 2013 zatrudniony jest w/w jednostce na stanowisku adiunkta. Dr Tomasz Sierotowicz dwukrotnie został powołany przez Dziekana WZiKS UJ na Pełnomocnika Dziekana Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ ds. strategii i rozwoju wydziału. Funkcję tę pełnił przez dwie kadencje w latach 2012-2020. Zaangażowanie Habilitanta zyskało uznanie władz uczelni w postaci czterech nagród dedykowanych osiągnięciom naukowym i działalności organizacyjnej. Ponadto, dr Tomasz Sierotowicz aktywnie działa na rzecz wsparcia rozwoju i

funkcjonowania macierzystej uczelni. Był współautorem Strategii Rozwoju Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej w latach 2012-2016 oraz brał udział w programie MNiSW „Inicjatywa doskonałości – uczelnia badawcza” wysoko ocenionym przez ekspertów. Na uwagę zasługuje aktywność ekspercka Habilitanta przejawiająca się współautorstwem 10 raportów i ekspertyz oraz członkostwie w zespole ekspertów zewnętrznych w Narodowym Programie Foresight Polska.

3. Ocena osiągnięcia naukowego Habilitanta wynikająca z art. 2019 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm)

Osiągnięciem naukowym (w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r., art. 219 ust. 1, pkt 2a) Habilitanta, będącym przedmiotem oceny, jest autorska monografia, pt. *Model pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego opracowany na przykładzie małych i średnich przedsiębiorstw innowacyjnych wytwarzających oprogramowanie w Polsce*, wydana w 2021 roku przez Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i licząca 252 strony. Recenzentami wydawniczymi byli dr hab. Katarzyna Piórkowska, prof. UEW, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu oraz dr hab. inż. Waldemar Jędrzejczyk, prof. PCz, Politechnika Częstochowska. Oceny niniejszego osiągnięcia naukowego dokonam w oparciu: o 3.1. Ulokowanie tematu w naukach o zarządzaniu; 3.2. Luk badawczych, problemu badawczego, celów i hipotez badawczych; 3.3. Struktury i układu treści monografii; oraz 3.4. Wkładu w dyscyplinę nauki o zarządzaniu i jakości.

3.1. Ulokowanie tematu w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

Prezentowany zakres tematyczny monografii obejmuje w głównej mierze kapitał intelektualny (oparty na wiedzy) przedsiębiorstw, szerzej zasoby niematerialne, które mieszczą się ściśle w zakresie rozważań podejścia zasobowego (RBV), podejścia opartego na wiedzy (KBV) oraz podejścia opartego na kapitale intelektualnym (ICBV). Podejścia te, w tym kapitał intelektualny są szeroko rozpoznawalnymi koncepcjami w nurcie zarządzania strategicznego, praktyce biznesowej oraz rachunkowości. Wymiar finansowy coraz częściej włączany jest do analizy kapitału intelektualnego, który nie jest tylko zasobem, ale również wydatkiem i musi konkurować z innymi rodzajami inwestycji w organizacji jako część

organizacyjnych procesów, takich jak planowanie finansów (nakładów) czy ustalania budżetu.

Wiele badań z wykorzystaniem metod zarówno jakościowych, jak i ilościowych w ostatnich czterech dekadach dowiodło powiązania kapitału intelektualnego (zarówno przedsiębiorstw dużych, jak MŚP, w tym pojedynczych studiów przypadków) z wynikami, wartością, strategią oraz przewagą konkurencyjną przedsiębiorstw, sektorów, czy gospodarek. Wydaje się, że te obszary zainteresowania badaczy zostały na tyle intensywnie eksplorowane, iż wypełniły luki poznawczo-badawcze głównie w podejściu statycznym i strukturalnym do kapitału intelektualnego. Dynamiczne podejście do badania kapitału intelektualnego, w tym szczególnie z perspektywy jego pozyskiwania, wciąż stanowi obszar nie w pełni zbadany i z pewnością wart eksploracji.

Ponadto, w nurcie tych badań, począwszy od wczesnych lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia, badacze przedstawili i empirycznie zweryfikowali wiele metod pomiaru, wyceny i raportowania kapitału intelektualnego zarówno w ujęciu całościowym, jak i komponentowym, które trafnie zostały rozpoznane przez Habilitanta w Jego monografii. Kwestie definicyjne kapitału intelektualnego wywodzą się głównie z wspomnianego podejścia zasobowego, traktując kapitał intelektualny jako zasób niematerialny klasyfikowany w oparciu o określone (różnie interpretowane) komponenty, elementy, składniki, czy części składowe. Podobne podejście zostało przyjęte przez Habilitanta, który proponowany model pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego oraz jego operacjonalizację oparł na komponentowym, obejmującym wiele składowych, ujęciu tegoż kapitału.

Habilitant wybór istniejących teorii na gruncie których oparł swoje rozważania dla realizacji celów Jego monografii ograniczył głównie do teorii modeli; w bardzo ograniczonym zakresie (w zasadzie dwa akapity) do teorii złożoności, które poddał próbie osadzenia w kontekście nauki o zarządzaniu i jakości oraz dla celów budowy modelu pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego. Wybór teorii modeli wydaje się trafnym i celowym, jak również stosunkowo rzadko stosowanym przez innych badaczy. Istnieje jednak pewien niedosyt teoriopoznawczy, skutkujący doborem teorii do wyjaśnienia problematyki pozyskiwania kapitału intelektualnego i stawianych hipotez, lub chociażby krytycznej polemiki naukowej z innymi ujęciami, które pokazałyby, że Habilitant potrafi dogłębnie pozycjonować teoretycznie swoją pracę (np. teoria uczenia się (organizacji), podejście zasobowe (RBV), podejście oparte na wiedzy (KBV), podejście oparte na kapitale intelektualnym (ICBV), otwarte innowacje, modele biznesu a kapitał intelektualny

(szczególnie, że komponenty modelu biznesu odpowiadają nierzadko komponentom kapitału intelektualnego); teoria sieci, teoria systemów, zarządzania wiedzą, szczególnie jego procesowe ujęcie, w tym pozyskiwanie wiedzy ze źródeł wewnętrznych i zewnętrznych).

3.2. Luki badawcze, problem badawczy, cele i hipotezy badawcze

We wstępie monografii Habilitant wskazuje na cztery luki: badawczą, teoriopoznawczą, i dwie metodyczne. W oparciu o zaawansowane studia literaturowe prowadzone z wykorzystaniem krajowej i zagranicznej literatury przedmiotu, luka badawcza wskazuje na brak badań z zakresu pozyskiwania kapitału intelektualnego przez przedsiębiorstwa. Luka teoriopoznawcza wskazuje na brak badań z uwzględnieniem dekompozycji strumienia pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego na wewnętrzny i zewnętrzny. Wydaje się, że sformułowanie luki badawczej i teoriopoznawczej w postaci „braku badań” jest nieco niefortunne. Luki poznawczo-badawcze powinny jednoznacznie wskazywać na stan niewiedzy w danym obszarze. Luki metodyczne Habilitant odniósł do braku metodyki analiz i ewaluacji pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego w wymienionych dwóch strumieniach oraz koniecznością budowy modelu pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego z uwzględnieniem przedmiotowej i podmiotowej warstwy obszaru badawczego rozumianych jako fragment rzeczywistości, obiekt świata realnego.

Identyfikacja luk poznawczo-badawczych skłoniła Habilitanta do ujęcia problemu badawczego w postaci pytania, odnoszącego się do wewnętrznego i zewnętrznego strumienia i źródeł pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego przez wybrane przedsiębiorstwa innowacyjne przemysłu kreatywnego w Polsce. Następnie cel główny Habilitant powiązał *de facto* z luką metodyczną wskazując na opracowanie modelu pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego, które podzielił na cele szczegółowe: cel teoriopoznawczy oraz dwa cele metodyczne, które są spójne z zidentyfikowanymi wcześniej lukami poznawczo-metodycznymi. W konsekwencji Habilitant formułuje cztery hipotezy badawcze, które weryfikuje w empirycznej warstwie monografii (Rozdział 5). Hipotezy mają charakter ogólnych, zdroworozsądkowych przypuszczeń, szczególnie H₂, H₃, H₄ które wskazują na różny poziom pozyskiwania całościowego i poszczególnych komponentów (oraz jego źródeł) otwartego kapitału intelektualnego w określonych strumieniach (wewnętrznym i zewnętrznym). Trudno oczekiwać, aby ten poziom był taki sam.

3.3. Struktura i układ treści monografii

Trzonem prezentowanej monografii jest pięć tematycznie powiązanych rozdziałów (trzy teoretyczne i dwa empiryczne), ściśle nawiązujących do sformułowanego tytułu. Struktura treści bardzo dobrze odzwierciedla zamierzenia badawcze Habilitanta; jest ona uporządkowana, a czytelnik z łatwością i płynnie śledzi Jego wywód. Rozdział pierwszy stanowi przegląd najważniejszych koncepcji związanych z istotą i składowymi kapitału intelektualnego oraz charakterystyka i ocena metod ewaluacji kapitału intelektualnego, które stały się podstawą do opracowania przez Habilitanta (w rozdziale drugim) koncepcji otwartego kapitału intelektualnego, jego struktury, definicji, typologii relacji pomiędzy zewnętrznym i wewnętrznym strumieniem otwartego kapitału intelektualnego i jego pozyskiwania. W rozdziale trzecim, Habilitant przedstawił naukowe podstawy teorii modeli (tytuł rozdziału nie powinien pokrywać się z tytułem podrozdziału), w tym wymiar ontologiczny, epistemologiczny, metodologiczny oraz semiotyczny. Na uwagę zasługuje autorski proces budowy modeli z uwzględnieniem kryteriów demarkacji obiektu świata realnego. W kolejnych rozdziałach, Habilitant w szczegółowy sposób prezentuje model pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego dedykowany MŚP innowacyjnym wytwarzającym oprogramowanie w Polsce, w tym podmiotową i przedmiotową warstwę obszaru badawczego dochodząc do prezentacji struktury modelu pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego będącego konsekwencją wcześniejszych rozważań zawartych głównie w rozdziałach drugim i trzecim. Kluczowy element monografii stanowi opracowanie zaawansowanej metodyki analizy i ewaluacji pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego, których kolejne etapy znajdują odzwierciedlenie w empirycznym i ostatnim (piątym) rozdziale monografii.

Strukturę i układ treści monografii, jak również samą monografię, oceniam wysoko. Jednak pewne elementy wydają się być dyskusyjne, które warto przedstawić w kontekście jedynie polemiki naukowej. Habilitant bardzo rzetelnie przedstawił wcześniejsze koncepcje i klasyfikacje składowych kapitału intelektualnego wraz z metodami jego ewaluacji. Zgadzam się, że pomiar strumieni i źródeł pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego nie znalazł *explicite* odzwierciedlenia w literaturze przedmiotu, jednak zarówno wewnętrzny jak i zewnętrzny kapitał intelektualny i jego składowe zostały bardzo dobrze wyjaśnione na gruncie istniejących badań. Możemy mieć jedynie wątpliwości, gdzie przebiega linia demarkacyjna między opisem *statusu quo* kapitału intelektualnego danego przedsiębiorstwa, a kiedy ten opis dotyczy *de facto* pozyskiwania kapitału intelektualnego. Nie zostało to w mojej ocenie w

sposób przekonywujący przedstawione w tej monografii. Szczególnie, iż dane pierwotne na które powołuje się Habilitant, pozyskane po okresie rozliczeniowym predysponowałyby innych badaczy do raportowania *statusu quo* kapitału intelektualnego wewnętrznego i zewnętrznego (jego statycznego i strukturalnego ujęcia), niekoniecznie jego pozyskiwania. Habilitant przedstawił, swoją drogą w bardzo interesującym ujęciu, komponenty otwartego kapitału intelektualnego i jego składowe (które nazywa artefaktami kapitału ludzkiego), jednak nie zostały one jednoznacznie zdefiniowane ani zoperacjonalizowane przez Habilitanta dla potrzeb Jego monografii, poza oczywiście definicją otwartego kapitału intelektualnego (s.79). Nie wiadomo, które dane, opierając się na formularzu PNT-02, odpowiadają składowym kapitału ludzkiego, organizacyjnego, relacyjnego, projektowego, innowacyjnego, informacyjnego i technologicznego, szczególnie jego trudno policzalnym składowym (np. warunki życia, sposób zarządzania, itd.), które trudno przyporządkować do działów formularza PNT-02. Aneksy 1 i 2 monografii nie rozwiewają tych wątpliwości.

Prezentację teorii modeli dla realizacji przyjętych celów monografii uważam za oryginalny na tle innych badaczy wkład Habilitanta. W mojej ocenie zabrakło przekonywującej polemiki z „tradycyjnie” pojmowanym procesem badawczym a podmiotową i przedmiotową sferą modelu (vide przypis 168, s. 111). W wielu miejscach Habilitant odnosi się do warstwy podmiotowej i przedmiotowej obszaru badawczego, a nie warstw tożsamy dla budowy modelu. Brakuje tutaj precyzji terminologicznej. Część rozważań dotyczących tworzenia logiki modelu zyskałoby poznawczo na interdyscyplinarnym ujęciu odnosząc się do teorii sieci, którą warto byłoby przedstawić w kontekście teoretycznym badań, szczególnie, że w tym ujęciu również komponenty (węzły) tworzą strukturę, rodzaje relacji zachodzą między komponentami (węzłami), ma zastosowanie opis matematyczny struktury i relacji. Zabrakło przykładów i odniesienia teorii modeli do nauki o zarządzaniu i jakości. Szeroko prezentowane były natomiast model grawitacji czy model atomu Nielsa Bohra. Z kolei teorię złożoności warto byłoby powiązać z teorią systemów w naukach o zarządzaniu i jakości w kontekście prezentowanej problematyki.

Wysoko oceniam strukturę i uporządkowaną prezentację treści empirycznych w rozdziale czwartym i piątym, które stanowią znaczny wkład Habilitanta w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości (zob. pkt 3.4 poniżej). Wychodząc od podmiotowej warstwy modelu, Habilitant zawęził przedmiotową warstwę modelu do relacji (s. 124) A, B oraz 1, 3, 5 i 7 (dotyczy rys. 2.3, nie wiadomo jednak, co z pozostałymi relacjami C, D, oraz 2, 4, 6 i 8). Szczegółowo przedstawił metodykę analizy i ewaluacji pozyskiwania otwartego kapitału

intelektualnego w oparciu o określenie zmienne oraz zaawansowane narzędzia statystyczne ze szczególnym uwzględnieniem interpretacji wartości wskaźników. Następnie, model ten był przedmiotem empirycznej weryfikacji w końcowym rozdziale wraz odwołaniem do postawionych hipotez. Habilitant pokrótce przedstawił ograniczenia metodyki, kierunki dalszych badań oraz wskazał na kierunki strategii pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego.

3.4. Wkład w dyscyplinę nauki o zarządzaniu i jakości

Prezentowana monografia jest zaawansowaną pozycją naukową, w której Habilitant w sposób twórczy i oryginalny na tle innych badaczy zajmujących się problematyką kapitału intelektualnego, przedstawił model oraz metodykę analizy i ewaluacji pozyskiwania otwartego kapitału przez przedsiębiorstwa MŚP przemysłu kreatywnego w Polsce, klasyfikowane jako innowacyjne. Takie ujęcie wypełnia luki poznawczo-badawcze określone przez Habilitanta, co podkreśla ważność i aktualność podjętej tematyki, szczególnie w kontekście operacjonalizacji działań i wyników przedsiębiorstw zajmujących się oprogramowaniem w trybie pracy projektowej, i działających w dynamicznym oraz niezwykle złożonym otoczeniu konkurencyjnym. Jej oryginalność przejawia się głównie w zaproponowaniu autorskiej metodyki analizy i ewaluacji pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego przedsiębiorstw innowacyjnych zajmujących się oprogramowaniem w Polsce, a więc nowatorskim podejściu do rozwiązania problemu i pytań badawczych.

Za znaczny wkład Habilitanta w nauki o zarządzaniu i jakości uważam:

- opracowanie koncepcji otwartego kapitału intelektualnego i jego składowych wraz z szczegółową charakterystyką typologii relacji w otwartym kapitale intelektualnym;
- wykorzystanie naukowych podstaw teorii modeli do budowy modelu pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego przedsiębiorstw;
- opracowanie autorskiego procesu budowy modeli ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów demarkacji warstwy podmiotowej modelu i ich odzwierciedlenie w proponowanym modelu pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego przedsiębiorstw innowacyjnych wytwarzających oprogramowanie;
- opracowanie metodyki analizy i ewaluacji pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego z podziałem na pięć etapów: przygotowanie danych wejściowych; wskaźnik całościowego poziomu pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego; komponentowy wskaźnik poziomu pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego;

źródła pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego; nakłady na pozyskiwanie otwartego kapitału intelektualnego ze szczególnym uwzględnieniem założeń do interpretacji otrzymanych wyników;

- w ramach przedmiotowej metodyki nowatorskie wykorzystanie metod i technik analizy statystycznej w kontekście pomiaru pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego przedsiębiorstw;
- opracowanie założeń i kierunków dla planowania i wdrażania strategii pozyskiwania otwartego kapitału intelektualnego MŚP wytwarzających oprogramowanie.

4. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Aktywność publikacyjna Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora pokrywa się z Jego zaangażowaniem badawczym i projektowym zarówno na krajowym, jak i zagranicznym rynku w dwóch głównych obszarach: 1) roli, budowy i zastosowania modeli, w tym modeli biznesu w opisie działalności przedsiębiorstw innowacyjnych; 2) analizy i ewaluacji aktywności patentowej przedsiębiorstw. Jest współautorem czterech monografii, w tym dwie to tłumaczenie na język angielski monografii, która ukazała się na rynku krajowym pod tym samym tytułem z stosunkowo niewielkim udziałem własnym (15%). Pozostałe dwie, to monografie, które zostały wydane w wewnętrznym, uczelnianym wydawnictwie. Ponadto habilitant jest redaktorem naukowym jednej monografii w jęz. polskim, która ukazała się nakładem krajowego wydawnictwa (PTE). Habilitant opublikował po uzyskaniu stopnia doktora 16 rozdziałów w zbiorowych opracowaniach, z przewagą anglojęzycznych, będących rezultatem aktywnego udziału w międzynarodowych konferencjach oraz projektach badawczych. Habilitant po uzyskaniu stopnia doktora opublikował w sumie 16 artykułów w naukowych czasopismach, w większości w języku angielskim, z czego we współautorstwie 11, a 5 samodzielnie. Na uznanie zasługuje wysoki poziom umiędzynarodowienia tych publikacji, szczególnie tych indeksowanych w globalnych i uznanych bazach: Web of Science oraz Scopus, co jest również odzwierciedlone stosunkowo wysoką liczbą publikacji ujętych w tych bazach oraz indeksem Hirscha równym 3, relatywnie do innych badaczy z tej samej dyscypliny. Ocenę wkładu Habilitanta w poszczególne publikacje opracowane we współautorstwie uniemożliwia brak wskazania na merytoryczny wkład w powstanie

publikacji (np. twórca hipotezy badawczej, pomysłodawca badań, wykonanie specyficznych badań (np. przeprowadzenie konkretnych doświadczeń, opracowanie i zebranie ankiet, itp.), wykonanie analizy wyników, przygotowanie manuskryptu artykułu, i inne). Habilitant ograniczył się do przedstawienia udziału procentowego każdego z autorów niegodnie z zaleceniami Rady Doskonałości Naukowej.

Habilitant legitymuje się wysokim poziomem aktywności i uczestnictwem w międzynarodowych konferencjach organizowanych przez zagraniczne ośrodki uczelniane z takich państw, jak Cypr, Słowacja, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Hiszpania, Singapur, Grecja, Turcja, Bośnia i Hercegowina, Francja, oraz Czechy. Część tych wystąpień znalazło odzwierciedlenie w opublikowanych publikacjach w formie rozdziałów lub artykułów w czasopiśmie naukowych. Pełnił funkcję członka komitetu redakcyjnego serii wydawniczej: *Zróżnicowanie Rozwoju Współczesnego Świata* oraz recenzenta Międzynarodowej Konferencji Naukowej, pt. *The Fifth International Conference on Economic and Business Management*, która odbyła się w 2020 r. w Chinach.

Na pozytywną ocenę zasługuje udział Habilitanta w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych i zagranicznych w roli wykonawcy i członka projektu badawczego, jakkolwiek bez kierowniczej funkcji w tych projektach. Projekty te, realizowane w ramach krajowych i międzynarodowych konsorcjach, skutkowały licznymi publikacjami naukowymi. Wartością dodaną tych projektów jest z pewnością pozyskane doświadczenie przez Habilitanta w pracy z międzynarodowym zespołem badawczym.

Habilitant, w okresie po uzyskaniu stopnia doktora, wykazał się również wysoką aktywnością w charakterze recenzenta w czasopiśmie indeksowanych w bazach Web of Science oraz Scopus. Aktywność ta, jak wskazuje Habilitant, została zauważona przez redaktorów czasopiśmie naukowych. W rezultacie Habilitant zyskał zaproszenie do pełnienia funkcji redaktora oraz recenzenta w czasopiśmie: *Academy of Strategic Management Journal*, *International Journal of Productivity and Performance Management*, *Management Decision*, oraz *Axiomates*.

Wymieniona aktywność Habilitanta w zakresie wykonanych ekspertyz lub opracowań realizowanych na zamówienie instytucji publicznych lub przedsiębiorstw wskazuje na 6 ekspertyz. Przy czym jako recenzent mam tutaj wątpliwości (być może niesłusznie), czy należy je tutaj zakwalifikować i traktować je jako ekspertyzy realizowane na zamówienie, które wcześniej realizowane były w drodze projektów konkursowych, realizowanych w wielopodmiotowych konsorcjach badawczych (II 7.4/6/8/9). W krótkiej prezentacji sylwetki

Habilitanta nawiązałam już do wyróżniającej się aktywności w roli członka zespołu eksperckiego. Tutaj, jako uzupełnienie tego obszaru, warto dodać zaangażowanie Habilitanta w zespole zadaniowym projektu, pt. *Systemowy projekt badawczy: Regionalny System Innowacji Województwa Małopolskiego*. Szkoda, że Habilitant nie podał zakresu zadań, ani obszarów przygotowanych ekspertyz za które był odpowiedzialny.

Zgodnie z wymaganiami dokumentacyjnymi wniosków w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, szczególnie zgodnie z plikiem 4. *Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych* oraz zalecanej zawartości Autoreferatu można stwierdzić, że Habilitant wykazał się znaczną aktywnością w większości wymienionych przez Radę Doskonałości Naukowej informacji. Z przedłożonej dokumentacji nie wynika odbycie stażu(y) naukowego(ych) w innej jednostce krajowej lub zagranicznej.

5. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Habilitant zaangażowany jest w prowadzenie takich kursów, jak: przedsiębiorczość i innowacje, przedsiębiorczość, zarządzanie projektami w tym informatycznymi oraz zarządzanie projektami za które w latach 2012-2020 otrzymał ocenę „bardzo wysoką”. Ponadto jest współtwórcą kierunku studiów: *Zarządzanie własnością intelektualną* na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ.

6. Konkulzja

W świetle przedstawionej oceny osiągnięcia naukowego oraz aktywności naukowej, współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym, informacji naukometrycznej Habilitanta związanych z uzyskaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego zawartych w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm) oraz wymagań Rady Doskonałości Naukowej (*vide* zalecenia dotyczące opracowania Autoreferatu oraz Wykazu osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny), stwierdzam, że osiągnięcia dra Tomasza Sierotowicza spełniają kryteria uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Popieram wniosek o nadanie dr Tomaszowi Sierotowiczowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

